

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7T/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010683
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121010683.6

Rozhodnutie

Okresný súd Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní dňa 19. 04. 2022 konajúc samosudcom JUDr. Barborou Sopkovou v trestnej veci obžalovaného S. C., R.. XX. XX. XXXX C. C., Č. W., takto

rozhodol:

obžalovaný: S. C., R.. XX. XX. XXXX C. C., Č. W., T. D. J. R.D. XXX/X, XXX XX U.

sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 2 Pv 275/19/6601 - 44 zo dňa 20. 09. 2021 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

po tom ako si postupne od polovice marca 2019 do 29. 03. 2019 na trikrát požičal od K. D., T. D. D. Č.. XXX, V. H., celkovo sumu 8 000,- Eur si chcel v presne nezistený deň medzi 15. 04. 2019 až 18. 06. 2019, ako aj v nasledujúcich dňoch od nej požičať ďalšie finančné prostriedky, ktoré mu K. D. už odmietla poskytnúť, nakoľko jej dovtedy navrátil ani predchádzajúce pôžičky, tak sa jej od polovice apríla 2019 začal vyhrážať najskôr cez mobilný telefón a v nasledujúcich dňoch aj osobne, že ak mu nepožičia ďalšie peniaze, tak na súde, kde sa K. D. v tom čase súdila so svojim otcom kvôli výživnému, a na kriminalistickom a expertíznom ústave PZ, kde K. D. mala začať vykonávať stáž, má také kontakty, že jej dokáže všetko toto zrušiť, tiež že cez dekanku školy zariadi, aby ju vyhodili zo školy, že na ňu niečo vymyslí, aby nemala čistý register trestov a ďalej sa jej vyhrážal aj tým, že ak o jeho pôžičkách povie niečo na polícií, tak sa bude báť vyjsť z internátu, ako aj ísť do mesta, a opakovane sa jej vyhrážal aj tým, že či chce ostať bez starých rodičov, že môže o nich prísť, že ich už nemusí mať, pričom cez mobilný telefón sa jej takto vyhrážal hovormi a SMS-kami každý deň a osobne sa jej vyhrážal v priemere dvakrát do týždňa, a takéto vyhrážanie trvalo až do 19. 05. 2019, kedy s K. D. prerušil všetky kontakty, kde takéto vyhrážanie telefonicky aj osobne prebiehalo na rôznych miestach mesta Banská Bystrica, ako napríklad, keď sa K. D.Á. nachádzala v škole na B. K. D. R. T. Č.. XX, R. X. R. T. Č.. XX, lebo v J. V. R. B.. S. J. Č.. X C. D. D., kde v tom čase brigádovala, pričom uvedeným konaním K. D.vá v súvislosti s vyhrázaním a vydieraním neutrpela žiadnu fyzickú ujmu, ani materiálnu škodu, utrpela však psychickú traumu,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd odkazuje poškodenú K. D. s nárok na náhradu škody na samostatný civilný proces.

odôvodnenie:

Dňa 21. 09. 2021 bola súdu doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 2 Pv 275/19/6601 - 44 na obžalovaného S. C. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený v predmetnej obžalobe a výrokovej časti tohto rozhodnutia.

I.

Obžalovaný S. C. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. 04. 2022 vyhlásil, že je nevinný. Ku svojim skutkom, ktoré doteraz spáchal, sa vždy priznal. Z toho, čo mu je kladené za vinu, sa však rozhodne necíti byť vinným. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodená D. mu požičala sumu 8 000,00 Eur, ktorá bola na viac krát požičaná. Pýtala za to sumu 11 000,00 Eur. Bola to dohoda, že ona mu peniaze požičia, za ktoré si chce zarobiť naspäť 3 000,00 Eur. S poškodenou boli v znaleckom ústave v Slovenskej Ľupči. Poprosil svoju matku, ktorá je policajtkou, aby mu pomohla skontaktovať sa. Bol tam osobne ich prosiť, či by ju (poškodenú) mohli zobrať na stáž popri škole. Nikdy sa jej ničím iným nevyhrážal, akurát jej povedal, že keď tam nebude vedieť ísť za ňu sa prihovoriť, tak ju tam asi nezoberú. Nemala to byť žiadna práca, mala to byť len obyčajná stáž popri škole, kde by ona získala nejaké pracovné schopnosti. Najdôležitejšie je asi, čo sa týka tých SMS správ, pretože aj vo viacerých výpovediach a dokonca aj poškodená D.Á. to povedala, že v tej dobe mal asi štyri telefónne čísla. Viedol život, bohužiaľ, taký, aký viedol. Poškodená sama mu pomáhala hľadať tie telefónne čísla, teda mobilné telefóny, v ktorých ich používal. Z jej telefónu písali SMS na jeho číslo, na ktorom boli správy doručované a videné v reálnom čase, lebo dnes to aplikácie umožňujú hneď zistiť. Ona sedela vedľa neho na gauči, čiže všetkými jeho telefónnymi číslami, SMS správami a telefonmi disponoval niekto iný. V tej dobe mal obrovský problém s alkoholom. Ale čo je najdôležitejšie, s poškodenou trávil čas. Chodili spolu na výlety, ona chodila na jeho autách, na ktorom ju aj chytili policajti. Kedykoľvek mala prístup k čomukoľvek. Aj v minulosti, za čo bol súdený, všetko získal tým, že bol k iným milý. Nikdy nebol agresívny. Dúfa, že tam neuviedla nikde, že ju udrel alebo čo, lebo nikdy také sa nič nestalo. Vo vzťahu k problémom s alkoholom uviedol, že momentálne vie zdokladovať vykonanie ústavnej liečby, vykonanie resocializačného pobytu, naďalej uskutočňuje ambulantnú liečbu, užíva lieky a ide na pohovor na prácu. Vrátil sa domov bývať k rodičom, aby znížil životné náklady na čo najnižšiu sumu. Uzavrel dohodu s exekútorom, čo vie všetko doložiť emailmi, pretože mu rastú dlhy, nikde sa nič nehýbe, uteká čas. Vie, že tam bude toho na splácanie veľa a na tie dlžoby, čo vznikli, bude ich veľa, ale robiť všetko, aby ich splácal. Nech toto všetko už skončí, lebo štyri roky je dosť. Všetky tresty si už odpykal, zostalo mu len toto posledné. Ku všetkým sa vždy priznal. Ale nielen poškodenú, ale nikdy nikoho nevydieral. Toto už nie je podvod, ktorým by sa v tej dobe živil a financoval svoj nákladný život. Toto je prvýkrát, čo by bol obvinený z vydierania. Obžalovaný však rázne poprel spáchanie tohto skutku, ktorý mu je kladený za vinu. S Poškodenou trávil spolu čas, spávala uňho na gauči, chodili spolu na víno, hrávali sa hry.

Spoznali sa s poškodenou v J. V., približne v roku 2019. Priateľstvo trvalo možno 4 mesiace, začalo niekedy začiatkom roka 2019. Od poškodenej si peniaze požičal, aj ich priznal. Bol ochotný jej podpísať zmluvu. Prvú časť peňazí, keď mal, tak jej doniesol, čo sama napísala, že jej doniesol. Toto je už jej tretí pokus. Prvýkrát išla za ním s tým, že jej dlhuje peniaze, k čomu sa hneď priznal. Povedal, že to bude splácať, lenže v tej dobe bol na liečení, išiel na výkon trestu. Tam sa platili nejaké pohľadávky, nevedel uviesť, či išli peniaze aj jej, či nešli. Druhýkrát podala nejaké oznámenie, prišiel za ním iba vyšetrovateľ, ale tam to nejako neprešlo. A toto je jej tretí pokus. Už vtedy žiadala z osemtisíc eur jedenásťtisíc, teraz zasa žiada ďalších päť tisíc za nejakú ujmu. Peniaze sú dnes dôležité, nech ich má, ale ako ich chce dostať, keď ho zavrú do basy a za niečo, čo neurobil. Môžu spísať papier, že jej niečo dlhuje, môže začať splácať. Navrhol jej to už vtedy. Bol pripravený vždy prísť, chce to skončiť. Požičal si od nej 8 000,00 Eur na viackrát. Potom od nej žiadal ďalšiu pôžičku, keď dochádzali peniaze, lebo v tej dobe nakupovali autá. Poškodená, povedala, že už nie, vraj mala ešte nejakú vkladnú knižku, ale povedala mu razantne nie. Povedal jej, že bez týchto peňazí jej teraz nevie vrátiť peniaze. Stále na tom trvá, že jej peniaze vráti, nakoľko sú to jej peniaze. Bol k nej milý, vozil ju. Osobne sa stretávali, aj telefonicky, písali si. Strácali sa mu telefóny. Nejakí ľudia písali bez jeho vedomia z telefónu, ku ktorému mobilné číslo používal on. Vedel, v akej rodinnej situácii sa poškodená nachádza. Vedel, že jedného z rodičov jej zrazilo auto. Vedel, že bola so starými rodičmi. Nepoznal ich, nenavštívil ich. Vedel, kde chodí poškodená do školy. Viezol ju tam, ešte jej dával kľúče, nech sa tam odvezie sama. Núkal jej kľúče od bytu, aby sa mohla nasťahovať k nemu. Vo vzťahu k SMS správam predloženým poškodenou obžalovaný uviedol, že zatiaľ SMS správy nečítal. V roku 2019 sa neživil, oficiálne nebol zamestnaný. Chodievali do Čiech, brali exekučné autá z dražby, kupovali ich za lacnejšie, predali ich drahšie, ale nikdy nie cez jeho meno. On len doniesol nejaké peniaze, kúpilo sa auto a drahšie sa predalo. To isté ponúkol poškodenej, mohla mať na tom zisk 11 000,00 Eur. Išla do toho dobrovoľne, sami sedeli v banke, musí to byť všade na kamerách. Ponúkol jej prvýkrát, že jej vypíše papier, spíšu to u notára. Celý čas žiada len peniaze. Doma mu rozprávala, že chce od otca vysúdiť čo najviac peňazí. Pôžičku jej bude splácať, ale obviniť ho z tak závažnej veci je už trochu veľa. V tých správach nevie, čo sa uvádza, keďže sú predmetom vyhrážania a vydierania, ale nech tam nafotí správy, ktoré písal pri plnom vedomí, keď sa spoznávali; samé srdiečka, poďme sa

stretnúť a zrazu by zmenil štýl na vyhrážanie? Peniaze od ľudí nezískaval tým, že na nich kričal, všetci sa zľaknú. Keď on chcel od niekoho peniaze, bol milý. Vedel o tom, že poškodená sa súdi o výživné od jej otca, lebo mu rozprávala, že chce vysúdiť stále viac. Celá sa triasla, keď sa to malo navýšiť o niekoľko tisíc. Celý čas bola založená len na financiách. V súvislosti so sťažou poškodenej obžalovaný uviedol, že tam išiel, požiadal svoju matku, ktorá mu našla obyčajné telefónne číslo, ktoré si môže nájsť každý smrteľník, stretol sa tam s nejakým riaditeľom, normálne mu zatelefonoval, poprosil ho, či tam môže vykonávať sťaž, nakoľko má priateľku, ktorá študuje príbuzný odbor. Uviedol, že zamestnať ju nemôže, lebo nemala ukončené vzdelanie, nemala titul, ale môžu ju zobrať na sťaž, pomimo, popri škole. Vymenili si čísla s tým, nech sa kontaktujú. To je všetko, snažil sa len pomôcť. Išiel ho osobne poprosiť, či by poškodenú zobrali, aby si trochu prílepšila.

Obžalovaný opísal vzťah s poškodenou ako priateľský až romantický. Jedenkrát s ňou mal aj sexuálne pomenie. Vie, že to bude chcieť asi poprieť, ale raz sa to stalo. Po máji 2019 nastúpil v centre na liečbu drogových závislostí - závislostí na alkohole, kde za ním prišli vyšetrovatelia ohľadom nej, kedy sa v celom rozsahu priznal, že to dlží a že to bude splácať a odvtedy ju videl iba v súvislosti s iným trestným konaním, ktoré mal a kde poškodená vystupovala ako svedok. Mal autá nakúpené, dával jej kľúče a ona na nich jazdievala, nech sa baví životom. Obžalovaný uviedol, že pozná C. C., vie, že sú najlepšie kamarátky, všetko spolu preberajú, bola uňho viackrát na byte, na jednom aj na druhom, nakoľko mal dva byty, kde mu aj raz varila večeru, pripiekla tam nejaké zemiaky a sú ako sestry, stále sú spolu. S C. C. neriešil peniaze, riešil to s poškodenou, ona chcela zarobiť, nemal dôvod to riešiť s niekým iným. Používal v tom čase dva alebo tri telefóny, SIM karty však neboli písané na jeho meno. Menil často telefón, strácal čísla, bol závislý, lieči sa doteraz. V túto chvíľu vyšiel z resocializačného zariadenia, vonku je dva mesiace, žije prevažne u rodičov, snaží sa dávať čo najviac, posledné dva mesiace kontaktoval všetky exekučné spoločnosti, zhrnul všetko dokopy, v piatok ide na pohovor, nikdy nebol riadne zamestnaný. Má dlhy, lebo si požičiaval peniaze, aby mal z čoho žiť a nebol schopný vracať. Nezamestnal sa riadne, lebo nebol schopný viesť riadny život. Bol závislý na alkohole, bol závislý na peniazoch, išiel na liečenie, vykonal liečbu. Dáva všetko na poriadok, hľadá si zamestnanie, vrátil sa 31 ročný domov, aby mohol splácať, čo najviac peňazí. To, čo sa mu už všetko stalo, ho mrzí, nevie to vrátiť naspäť. Matka vykonáva prácu v polícii, pozíciu nevie uviesť. Obžalovaný nevedel uviesť, či existuje nejaký iný svedok okrem poškodenej. Ale ak existuje taký svedok, tak je to pravdepodobne slečna C., ako najlepšia kamarátka z izby poškodenej, ktorá jej dosvedčí úplne všetko. Navštívil poškodenú s kvetmi v nemocnici, ktorú si fotila a zverejnila. Neadresoval poškodenej vyhrážku smerujúcu k jej starým rodičom. Ku skutkovej vete, konkrétne k slovnému spojeniu „má také kontakty, že jej dokáže všetko toto zrušiť, že cez dekanu školy zariadi, aby ju vyhodili zo školy, že na ňu niečo vymyslí, aby nemala čistý register trestov“ uviedol, že to počuje prvýkrát, nevie, čo všetko by jej mohol „zrušiť“, jediné čo môže voči nej, že jej akurát nebude splácať dlžobu, ale k tomu sa priznal a zaviazal sa kľudne aj papierom. Najviac bol iba pod internátom a absolútne netuší, aký odbor študovala. Keď niekam išla, tak jej poskytol auto, nech ide. Nemyslí si, že človek, ktorý by sa vyhrážal vyhodnením zo školy, by jej nosil kvety do nemocnice. Nikdy sa jej nevyhrážal, že by mohla niekedy zostať bez starých rodičov. Klamal a podvádzal, za to bol odsúdený, trest si odsedel, lenže jeho klamstvá a podvody boli založené na základe výletov, dovolení, milostí a úsmevov, nie na základe nejakých vyhrážok a určite nie za sumu 8 000,00 Eur. V rámci vzťahu s poškodenou obžalovaný uviedol, že to bol romantický vzťah, boli nonstop spolu, keď nepracovala a nebola v škole, boli stále spolu. Keď robila dvanásť hodín, tak tam sedel, bol alkoholik.

K osobným pomerom obžalovaný uviedol, že skončil ústavnú liečbu a nastúpil do resocializačného zariadenia v Žibritove, kde bol do 17. januára tohto roku, kedy vyšiel a bol s primárom MUDr. Somorom. Mohol sa vrátiť k rodičom, ale len preto, že nepije, lieči závislosť. Má dlžobu na zdravotnej poisťovni, preto mu zatiaľ predpísal liek Adepend na zníženie chuti na alkohol. Dlh na poisťovni už tiež rieši, aby mohol mať adekvátnu a potrebnú liečbu. Lieči sa ambulantne, dvakrát do týždňa mu je odoberaný moč. Má z minulosti skúsenosť s drogami, ale nie je závislý, nemá takú diagnózu, primárne má problém s alkoholom, ale nemôže porušiť ani jedno. Momentálne je evidovaný v zozname uchádzačov o zamestnanie, má dohodnutý pohovor v Küsteri vo Vlkanovej. Vyradia ho, až keď bude mať zamestnanie. Peniaze od poškodenej si požičiaval za účelom zisku, ktorý mali zarobiť na autách. Účel bol jasný - na nákup áut. V tej dobe ho viackrát hospitalizovali na psychiatrii, čo si nepamätá. Podvod nebol účelom. Poškodená bola v čase, keď ju navštívil hospitalizovaná kvôli psychickým problémom, pričom to nebolo v súvislosti s ním. Nevedel uviesť, kedy bola hospitalizovaná. Nevedel uviesť oddelenie, na ktorom bola hospitalizovaná, ale nebola na psychiatrickom oddelení, sedel u nej v izbe na posteli. Vždy keď mala problémy, tak jej išiel pomôcť, s bývaním, brala si auto.

Svedkyňa - poškodená K. D. si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 8 000,00 Eur a takisto aj nemajetkovú ujmu za spôsobenú psychickú traumu vo výške 5 000,00 Eur. Poškodená na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní (č. I. 74 - 85), pričom tiež uviedla, že obžalovaného pozná a jedná sa o skutok, ktorý sa stal približne v polovici marca roku 2019. Spoznali sa v J. V. C. D. D., kde pracovala brigádnicky kvôli peniazom navyše, v tom čase študovala na B. K. D. C. D. D.. Spoznali sa v kaviarni, kde chcel obžalovaný pozerať hokej, nemali služobné číslo a tak mu odpísala cez súkromný telefón, čím získal jej kontakt, nadviazali kamarátsky kontakt. stretávali sa tri až štyrikrát do týždňa, volali si, písali si, vzhľadom na jeho dar reči a jeho príbeh, že je úspešný advokát s momentálne pozastavenou činnosťou kvôli priestupkom, ktoré sa mali viesť voči jeho osobe. Nemal dostatok financií na to, aby zaplatil nájom a vtedy prišla prvá požiadavka z jeho strany, aby mu požičala peniaze. Prvá pôžička bola vo výške 1 500,00 Eur, tie mala v hotovosti, boli to peniaze, ktoré mohla použiť v prípade potreby v súvislosti s jej hospitalizáciou. Vtedy ju vyhľadal aj v nemocnici nie so zámerom, ako sa má, ale so zámerom, že potrebuje ďalšie finančné prostriedky. Následne na to prišla druhá požiadavka, aby mu požičala 2 500,00 Eur s tým, že už nemá dostatok financií, aby z niečoho žil, nakoľko nájomy v Banskej Bystrici sú drahé. Vedela, v ktorej časti mesta býva, aj to približne v akej cenovej ponuke sa to pohybuje, tak v dobrom kamarátskom duchu mu peniaze požičala s tým, že jej to vráti čo najskôr. Peniaze mu odovzdala z Prima banky, pričom išlo o peniaze, ktoré získala za úraz kolena. Peniaze prebral on sám, nakoľko sedel pri nej pod kamerovým záznamom. Iná fyzická osoba tam prítomná nebola. Posledná požiadavka o peniaze bola v krátkosti na to, bolo to koncom marca, resp. začiatkom apríla, kde jej večer volal, že mal dopravnú nehodu, potreboval vyplatiť poškodeného. Tam išlo o výšku 4 000,00 Eur s tým, že začali prvé náznaky toho, že ak mu tie peniaze nedá alebo nezoženie, tak to môže zhodiť na ňu, že ona šoférovala to auto a z miesta činu ušla. Čo sa týka áut alebo iných vecí, to bolo predmetom iného trestného konania. Po poslednej pôžičke už zamietla niečo takéto. Povedala mu, že mu je ochotná niečo požičiavať, ak aj ona niečo dostane. Vtedy sa dohodli, že za tých 8 000,00 Eur jej vráti jedenásťtisíc. V priebehu Veľkej noci odišla domov na východ k starým rodičom, kedy ju neustále bombardoval správami a telefonátmi; stupňovalo sa to. Vyhrážky typu, že ak mu nepožičia ďalšie peniaze, tak uvidí. Pripisovala tomu veľkú váhu, nakoľko nikoho nemala ani v Bystrici, ani celkovo. Nevedela, čoho všetkého je schopný. Po návrate do Bystrice sa vyhrážky stupňovali. Zo začiatku to bolo aj osobne, keď sa stretli. Pokračovalo to formou, že veď uvidí, ak mu nepožičia. Potom jej dával návrh, že nech si požičia od spolužiakov z internátu. Doložila všetky SMS správy a správy, ktoré mali medzi sebou. Najhoršie bolo, ako sa stupňovalo to vyhrážanie a skrz tie peniaze, že on bol v núdzi, tlačil ju do vecí, ktoré nechcela a hlavne sa ho bála. Začalo to školou, že ju dekanka môže vyhodiť zo školy. Potom vedel, že rieši súdny spor s biologickým otcom o zvýšenie výživného, následne si riešila stáž na Kriminialisticko-expertíznom ústave v Slovenskej Ľupči. Potom sa jej vyhrážal ohľadom starých rodičov, ak mu nezoženie peniaze, tak nemusí mať ani ich. Veľmi dobre vedel, v akej je situácii a že má len ich. Asi to bolo také najhoršie. Následne sa celý čas vyhrážal. Od toho obdobia čo sa jej začal vyhrážať, nemohla ani spať ani jesť. Svedkyňa, ktorá s ňou žila tri roky na internáte, videla, v akej je situácii a hlavne išlo o finančnú tieseň, keďže mu poskytla všetky svoje finančné zdroje. Vtedy sa pohybovala len zo školy na internát, bolo to asi 50 metrov. Nikdy nechodila sama, vždy sa obzerala. Završil to tým, že sa jej začal vyhrážať tretťou osobou, K. C., že môže prísť o život, zavesí ju v lese na strom a nikto nemusí vedieť, čo je s ňou. A keď mu povedala, že podá trestné oznámenie na políciu, tak argumentoval tým, že jeho mama robí na polícii a sa to zmetie pod stôl, nikto mu nič nedokáže a aj keby, tak jemu nemajú ani čo vziať a podobne. Od polovice mája s ním prerušila akýkoľvek kontakt. Z počutia sa dozvedela, že bol hospitalizovaný, čo v tomto prípade neriešila. Počas leta ju kontaktovala polícia v Banskej Bystrici, kde bola vypovedať ako svedok ohľadom áut a iných vecí a vtedy podala prvýkrát trestné oznámenie v tejto veci. Od toho času sa s ním nekontaktovala. Dva roky dozadu v lete jej stále vyzváňalo cudzie číslo. Z druhého čísla sa ozvala nejaká žena - mala to byť priateľka obžalovaného. Pýtala sa jej na to, že či vie, aká je to osoba. Od nej si tiež žiada peniaze. A keď sa jej spýtala, odkiaľ má jej číslo, nakoľko sa nachádza len v spise alebo od nejakej osoby, ktorá ju pozná a jediná spoločná osoba, ktorá ich pozná obe, je práve osoba obžalovaného. Vravela to vyšetrovateľovi v Bystrici, ale potom sa to nejako utriaslo. Inak nie sú v žiadnom kontakte. Vo vzťahu k obžalovaným tvrdenej iniciatíve ohľadom vybavenia stáže v Kriminialisticko-expertíznom ústave poškodená uviedla, že sa jej zúčastnila, ale riaditeľ takéto „vybavovanie“ zamietol, sama si podala žiadosť, išlo to cez školu a cez Kriminialisticko-expertízny ústav. Stáž si teda vybavila sama, bez pomoci obžalovaného. Obžalovaný používal telefónne čísla, ktoré uviedla v spise a maximálne ich má poznačené v telefóne. Veľmi často sa stávalo, že obžalovaný v tom čase keď boli v kontakte strácal telefóny. Tie skončili vraj v záložni. Vo vzťahu k SMS komunikácii predloženej do spisu pri jej výsluchu poškodená uviedla, že si je istá, že ide o komunikáciu medzi ňou a obžalovaným. Nemala v tom čase viac priateľov, ktorým by požičiavala

peniaze. Aj obsah SMS sa viaže na osobu obžalovaného, nie na inú osobu. Poškodená uviedla, že až v poslednom štádiu sa dozvedela, na čo išli peniaze, ktoré obžalovanému požičala. Nevedela, že sú to peniaze aj na tieto veci, ale už vie to išlo aj na veci ako alkohol, drogy. V poslednom štádiu, keď ju kontaktoval, tak bol opitý „pod obraz Boží“ a tým sa stupňovala aj jeho agresivita. Aj, čo bolo predmetom toho iného trestného konania, vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, aj tie to veci tam boli riešené. Svedkom osobného vyhrážania nebol nikto fyzicky prítomný a čo sa týka telefonátov, bola vtedy prítomná jej spolubývajúca, kedy to dala poškodená na hlasný odposluch, lebo sa to stupňovalo z jeho strany, bála sa jeho telefonátov a zároveň potrebovala od neho peniaze na zaplatenie internátu, vedela, že musí byť s ním v nejakom kontakte. Poväčšine to bolo formou, že potrebuje tie peniaze, kričal, nadával a hrešil. Po všetkých pôžičkách, ktoré mu poskytla, na nájom, na živobytie a ohľadom nehody, jej obžalovaný tvrdil, že potrebuje z niečoho žiť, postupom času ako mesiace plynuli, vedela, že aj tie nájom sa pomaly míňali, ale nikdy to nekonkretizoval. Spomínal, že to je na opravu áut, ale to bolo predmetom tej nehody. Poškodená nevedela, čím sa obžalovaný v tom čase (apríl - máj 2019) živil. Vedela iba z počutia, že nebola jediná, ktorá mu takto požičala peniaze. Nevedela, že čím sa živí, iba to, že mal pochádzať z úspešnej advokátskej rodiny, kedysi sa prezentoval drahými autami, ktoré parkoval pri kaviarni a chválil sa, že to je jeho majetok. Neskôr zistila, keď bola v tom aute videla, že je z požičovne. Bola v kontakte s majiteľom požičovne áut, pretože boli predvolaní ako svedkovia v inej veci. Pracovnú dobu v kaviarni mala od šiestej hodiny ráno do záverečnej, vždy to ťahala len jedna baba, podľa toho či bol pracovný deň alebo víkend, v piatok a v soboty to bolo väčšinou od šiestej rána do polnoci. Keď bola v práci, tak obžalovaný tvrdil že je na byte, ale či tam bol naozaj nevedela uviesť. Párkrát sa stretol s K. C. na káve, čo sa týka Bystrice niekedy v ich kaviarni, ale väčšinou sa stretávali individuálne. Obžalovaný nebol po celý čas ako poškodená pracovala, v kaviarni, z celého dňa asi dve hodiny. Skutočnosti o osobnom živote, sťaží a podobne vedel obžalovaný od nej a z tejto situácie bezočivo vyťažil a otočil to vo svoj prospech. Vedel, že nemá rodičov, že žije so starými rodičmi a napriek tomu urobil, čo urobil. Obžalovaný v čase, keď sa spoznali bol celkom relatívne normálny a mal dar reči, vedel, ako zapôsobiť na ľudí, aj s príbehom o advokátskej kancelárii. Poškodená bola svedkom agresivity obžalovaného na rôznych miestach, najmä v čase keď sa stretávali, potreboval peniaze a ona mu ich odmietla dať, najhoršie to bolo, keď bol opitý. V období po tom, čo mu nechcela požičať peniaze, bežne bol agresívny, bez ohľadu na to, či bol pod vplyvom alkoholu, alebo nie. V záverečnom štádiu jej povedal obžalovaný, že jej peniaze vráti, ale zatiaľ nedostala ani cent. Trestné oznámenie nepodala skôr, hneď po tom čo sa jej mal obžalovaný vyhrážať, pretože sa ho bála a bála sa to povedať komukoľvek. Jediná osoba, ktorá to vedela, bola spolubývajúca. Do dnešného dňa to nevie nikto z rodiny a trvá to už tri roky. Vždy to bolo zastrašovanie z jeho strany, lebo jeho mama je na polícii a bude sa to riešiť v jeho prospech. Poškodená ďalej uviedla, že spolubývajúca C. C. bola prítomná pri telefonátoch od obžalovaného, ktoré dala na hlasný odposluch asi raz alebo dvakrát, nespomenula si presne, nakoľko to bolo pred tromi rokmi. Vtedy bol agresívny, bolo to po tej nehode, kričal, že potrebuje ďalšie peniaze, nadával jej a podobné veci a bola to agresia donepričítana, presne to nevedela uviesť, nakoľko to bolo viac krát. V tomto konkrétnom prípade chcel peniaze ohľadom nehody a povedal, aby ona nebola z toho obvinená. Nevolával jej z rovnakého čísla. Volával jej z rôznych čísiel. V tom čase to boli dve čísla, z ktorých jej písal najčastejšie, tieto uviedla aj vo výpovedi. Telefón mu zodvihla kvôli finančnej tiesni a aj v správach, ktoré poskytla, uviedla, že potrebovala zaplatiť internát a nemala z čoho. Chcela sa s ním normálne dohodnúť mimosúdnu cestou a dúfala v to, že bude aspoň natoľko ohľaduplný a postaví sa k tomu tak, ako sa ona postavila k nemu. Počas telefonátov nepostrehla, že by boli pri obžalovanom prítomné aj iné osoby.

Na otázku, či sa niektoré z vyhrážok, ktoré jej adresoval obžalovaný doteraz naplnili, poškodená uviedla, že nie, ale má z toho strach doteraz vo všeobecnosti, aj keď ho vidí, nie je jej to príjemné. S obžalovaným nemala nikdy intímny vzťah. Motorové vozidlo užívala a taktiež mávala kľúče od bytu, lebo si tam chodila po kľúče od auta, dovtedy kým ich nezastavila kriminálka v Bystrici. Obžalovaný žil „večierkovým“ spôsobom života, vždy bol v inej spoločnosti, ale nikdy to nekonkretizoval na danú osobu. Raz boli na diskotéke, kde bola aj tak šofér. Nemala psychické problémy. V súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy z dôvodu spôsobenej traumy poškodená uviedla, že hospitalizovaná nebola, avšak túto traumu utrpela počas troch rokov, vzhľadom na to, že sa dialo to, čo sa dialo. Je to adekvátne vzhľadom na to, že je sirota. Vedel, aká je situácia, človek mu chcel pomôcť a napriek tomu z toho beštiálne vyťažil. Bez ohľadu na to, či vedel alebo nevedel, či bude mať kde spať, keď bývala na internáte. Nezúčastnila sa preštudovania spisu, vyšetrovateľom bola iba oboznámená s tým, že pán C. si príde preštudovať spis, to bolo celé. Vyšetrovateľ s ňou nekomunikoval o žiadnom preštudovaní spisu. Prvýkrát vypovedala v Banskej Bystrici a druhýkrát na požiadanie v Bratislave. Po strednej škole

nastúpila na Karlovu univerzitu v Čechách s tým, že hrávala floorbal za Pardubice, druhú ligu, ale nebol v Pardubiciach odbor, ktorý chcela, tak prestúpila do Banskej Bystrice na forenzo-kriminalistickú chémiu, kde bakalársky stupeň zvládla za dva roky a magisterský stupeň za rok s červeným diplomom s tým, že bola sama, starí rodičia ju nefinancovali a na celé živobytie a životosprávu bola sama. Maximálne dostala od štátu sirotské a výživné. V čase hospitalizácie bola na neurologickom oddelení v Banskej Bystrici z dôvodu bolesti ruky. Vyhrážku obžalovaného vyjadrenú slovami „veď uvidíš“ si poškodená vysvetľovala tak, že išlo o prvú vyhrážku, ktorou to začalo a bolo to následne po tom, čo sa týkalo áut, že to môže byť zhodené na ňu a vtedy z obyčajných dvoch slov sa začala báť, lebo vedela, či sa zahráva asi s nie veľmi čestným človekom a bola na všetko sama, bol tam ten strach. Necíti sa dobre v jeho prítomnosti, počas cesty na pojednávanie zvracala. Svoj vzťah s obžalovaným opísala poškodená tak, že v tom čase pôsobil kamarátsky, darom reči vedel zapôsobiť na človeka a vzhľadom na to, že bola v takej situácii v akej bola, vedela pochopiť, keď je človek odkázaný na „x“ vecí. Chcela mu fakt pomôcť. Nečakala, že sa to otočí proti nej. V úvode sa mu začala zdôverovať aj o osobnom živote. Iným mužom sa nezdôveruje. Vo vzťahu k nemu neboli to sympatie, ale mal dar slova a išiel takou stránkou, že bude ako nejaký ochranca a podobné veci. V tom čase bola v Banskej Bystrici rok a pol. Priateľov mala len v rámci školy, chodievala so spolužiakmi do mesta do tejto udalosti, odvtedy už nechcela chodiť nikam. Následne bola odkázaná na to, aby strávila leto v Bystrici a zarobila peniaze, nakoľko nemala nič. Bolo jej nepríjemné vrátiť sa domov a tváriť sa, že sa nič nestalo. Skrátene štúdium mala z dôvodu individuálneho študijného plánu s tým, že niektoré skúšky boli uznané. K odovzdaniu SMS komunikácie došlo priamo pri výpovedi v prítomnosti vyšetrovateľa a zapisovateľa, boli tam určite dvaja. Ukázala im správy pri prvom výsluchu, kedy si to pozreli, potom spravila fotky tzv. screenshotom (t. j. snímkom obrazovky), vytlačila ich a doniesla. Screenshoty zaslala vyšetrovateľovi aj mailom. Screenshoty boli na prvom výsluchu, na ktorý bola predvolaná ako svedok, teda v tom čase ešte nepodalala trestné oznámenie. Nevedela uviesť, prečo vyšetrovateľ nevytlačil do spisu mail, ale len screenshoty, ktoré mu zaslala. Zároveň uviedla, že vyšetrovateľa upozornila na viacero vecí, ktoré sa jej nepáčili, ale do dnešného dňa to nebolo vzaté do úvahy a apelovala aj na vyšetrovateľa v Bratislave, kde bola vypočutá na dožiadanie. Tam apelovala na kamerové záznamy, SMS správy, výpisy z účtov, na všetko čo bolo dodané. V telefóne mala obžalovaného uloženého asi ako Jakub Valovics, nespomenula si. Každé jeho telefónne číslo mala uložené ako „Jakub Valovics“, ale mala to odlišené jednotkou, dvojkou, trojkou, aby vedela, že sa to týka jeho. Pri každej zmene telefónu, telefónneho čísla obžalovaného, si poškodená uložila jeho nové telefónne číslo. Škodu z pôžičky 8 000,00 Eur si neuplatnila doposiaľ v civilnom konaní. Odkedy sa prerušil kontakt s obžalovaným, bola vypočutá počas konfrontácie, kedy sa s obžalovaným stretla, teda stretla sa s ním na súde, inak vôbec. Minulý rok alebo dva roky dozadu, čo bolo pojednávanie v septembri, bola vypočutá ako svedok na Okresnom súde Banská Bystrica. Nemajetkovú ujmu vo výške 5 000,00 Eur odvíja od tých troch rokov, počas ktorých to nebolo jednoduché, bolo to náročnejšie na nejakú sebaobživu a začlenenie sa do normálneho života, nakoľko v tej dobe išla na minimum. V súčasnosti je zamestnaná na trvalý pracovný pomer. Partnera v súčasnosti nemá, medzitým mala, pričom išlo o dlhodobejší vzťah. Býva v mieste pracovného pomeru v podnájme. Býva sama, ide o dočasné bývanie cez rezort Ministerstva vnútra SR. Poškodená uviedla, že má uložené presne tie dve čísla a má asi aj tú komunikáciu, pretože sa bála do dnešného dňa, ako to dopadne a aby to nešlo proti nej, pretože to nebolo brané vôbec do úvahy. Má uložené jeho telefónne číslo s označením kontaktu. V súvislosti s touto pôžičkou pre obžalovaného, teda či poškodená podávala iné trestné oznámenie uviedla, že niečo bolo riešené, ale nakoľko to išlo cez vyšetrovateľa cez akého to išlo, tak nevie výsledok.

Svedkyňa C. C. vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní (č. I. 108 - 117), pričom uviedla, že poškodenú spoznala asi v septembri roku 2018, kedy spolu nastúpili na internát v Banskej Bystrici. Obžalovaného spoznala neskôr v roku 2019, niekedy vo februári, keď za poškodenou prišla do kaviarne, kde pracovala. Obžalovaného videla asi štyri alebo päťkrát. Čo sa týka prejednávanej veci, poškodená povedala svedkyni niekedy v priebehu februára, že požičala obžalovanému peniaze. Najskôr to malo byť na nájom dvakrát a vzhľadom na dopravnú nehodu, tiež potreboval niečo vyplatiť, nevedela uviesť konkrétne čo. Následne chcel od nej ďalšie peniaze, vtedy mu povedala, že mu ďalšie peniaze nie je ochotná poskytnúť vzhľadom na to, že jej nič z dovtedy poskytnutých peňazí nevrátil. Vzhľadom na to, že mu už tie peniaze nechcela dať, prišiel za ňou a sa jej vyhrážal s tým, že tie peniaze súrne potrebuje. Vyhrážky začali tým, že sa postará, aby prišla o stáž. Potom, že má matku alebo niekoho vysoko postaveného v Policajnom zbore a že jej narobí problémy ohľadom súdneho pojednávania, ktoré mala poškodená s otcom kvôli výživnému. To bolo na začiatku. Osobne nebola prítomná ani pri jednej z týchto vyhrážok. Bola prítomná len pri telefonátoch, asi pri troch, kde boli spomenuté tieto veci ohľadom stáže, súdu a neskôr jej povedala, že sa jej osobne vyhrážal v tom zmysle, že ak mu to nepožičia, aby sa

v podstate bála o seba, chodiť po ulici, aby sa začala báť o svojich starých rodičov, keďže sú to jej jediní príbuzní, ak neráta otca, s ktorým sa súdila. To je asi všetko ohľadom, čoho sa jej vyhrážal. Bola prítomná iba pri telefonátoch na internáte, kde to počula cez hlasný odposluch. Po telefonátoch bola poškodená z toho vystresovaná, nejedla, nespala. Bola s ním v kontakte, aby doriešila peniaze, lebo ich potrebovala. Telefonát prebiehal tak, že zvonil telefón, poškodená to zodvihla, telefonát bol na hlasný odposluch, pričom svedkyňa videla meno volajúceho na telefóne. V ďalšom výsluchu svedkyňa zopakovala, že sa obžalovaným stretla pár krát v kaviarni, keď prišla za poškodenou do práce a asi dvakrát sa s ním stretla v byte na ulici Janka Kráľa. Vyhrážky sa týkali, že nejakým spôsobom zariadi, že poškodená príde o stáž, jeho matka je vysoko postavená osoba v Policajnom zbore a ona zariadi, aby jej nejakým spôsobom poškodil ohľadom sporu o výživné s otcom, aby si dávala na seba pozor, bude sa báť chodiť po ulici, aby sa bála o svojich starých rodičov. V čom malo spočívať slovné spojenie „nejakým spôsobom“, si svedkyňa nepamätala, keďže sú to tri roky dozadu. Poškodená reagovala na telefonáty obžalovaného tak, že bola vystrašená, povedala mu, že tie peniaze mu požičať nechce, ani mu ich nepožičia, aby sa jej prestal vyhrážať a nech jej vráti peniaze, ktoré mu doposiaľ požičala. Vzťah s poškodenou definovala tak, že sú dobré kamarátky. Poškodená mala s obžalovaným niečo medzi kamarátskym vzťahom a známosťou. Svedkyňa uviedla, že vie o tom, že poškodená používala na súkromné účely autá, ktoré mal k dispozícii obžalovaný, raz bola s ňou aj svedkyňa. Po telefonáte, ktorých obsahom mali byť vyhrážky zo strany obžalovaného, svedkyňa uviedla, že poškodenej nič nenavrholo a povedala jej, nech si dáva pozor, ona sa rozplakala, bola nervózna, ale svedkyňa sa jej nechcela miešať do týchto vecí hlbšie. Sama nevedela, ako by to riešila, takže jej nevedela poradiť. Nemá vedomosť, že by sa niektorá z vyhrážok naplnili. S poškodenou sa o okolnostiach prípadu nerozprávala. Svedkyňa uviedla, že je v kontakte s poškodenou, ale nerozoberali prejednávany prípad. Svedkyňa nevedela uviesť presne adresu bytu, na ktorom bola, či išlo o byt na Janka Kráľa alebo Švermovej ulici. Vyhrážky zo strany obžalovaného zazneli. K priebehu telefonátu, ktoré bola svedkom uviedla, že zazvonil telefón, poškodená hovor zodvihla, dala ho na hlasný odposluch a svedkyňa videla na displeji telefónu meno obžalovaného, pričom si nevedela spomenúť, v akom znení bolo meno obžalovaného uvedené. Nakoľko sa s obžalovaným stretla, spoznala ho podľa hlasu. S poškodenou bývala dva roky. Svedkyňa pracuje momentálne na ľudských zdrojoch a študovala inú fakultu ako poškodená. Nepracuje vo vyššom odbore. Pracuje v Trnave. Osobu K. C. svedkyňa pozná do tej miery, že vedela, že je to známy obžalovaného a videla ich spolu pár krát v kaviarni. Nevedela uviesť súvis tejto osoby s prejednanou vecou. Poškodená jej hovorila, že sa táto osoba pozná s obžalovaným.

Svedok K. C. odmietol vypovedať z dôvodu, aby si neprivodil trestné stíhanie.

Vo vzťahu k svedkovi K. C. je potrebné uviesť, že prokurátor a splnomocnený zástupca poškodenej súhlasili, aby sa prečítala jeho výpoveď z prípravného konania. Obhajca obžalovaného a obžalovaný nesúhlasili s čítaním výpovede svedka pred vznesením obvinenia a tiež s čítaním jeho výpovede zo dňa 12. 04. 2021 z dôvodu, že ani pri jednom z výsluchov nebol prítomný obžalovaný a v prípade výpovede zo dňa 12. 04. 2021 ani o výsluchu upovedomený (porovnaj úradný záznam z č. I. 131, kedy tak nemohol vykonávať svoje práva vôbec.

Podľa názoru súdu je možné čítať výpoveď svedka, ku ktorej došlo pred vznesením obvinenia, pokiaľ takýto dôkaz nie je jediným alebo významným (rozhodným) dôkazom, na základe ktorého by súd rozhodol o vine alebo nevine obvinenej osoby. Aj v tomto prípade bolo vykonaných viac dôkazov, na základe ktorých je možné rozhodnúť a výsluch svedka C. pred vznesením obvinenia má predovšetkým podpornú silu. Na druhej strane je však potrebné súhlasiť s obhajcom v tom smere, že ani pri jednom z týchto výsluchov nebol obžalovaný prítomný, v jednom prípade dokonca ani upovedomený s odôvodnením, že pre opatrenia súvisiacich s pandémiou Covid 19 je obmedzený vstup osôb do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, kde trest vykonáva svedok K. C.. Takýto zásah do práv obžalovaného nemožno tolerovať, pretože v tomto prípade orgán činný v trestnom konaní - vyšetrovateľ ani len obžalovaného neupovedomil (nemohol obžalovaný klásť otázky inak, napr. písomne či využitím videoprenosu rešpektujúc tak opatrenia počas núdzového stavu alebo mimoriadnej situácie). V tejto súvislosti je možné vziať do úvahy aj tú okolnosť, že obvinenie bolo obžalovanému vznesené dňa 14. 02. 2020. Do času výsluchu svedka C. dňa 12. 04. 2021 bol obžalovaný dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody a až do predloženia návrhu na podanie obžaloby zo dňa 03. 09. 2021 vyšetrovateľ sa ani nepokúsil zopakovať výsluch, keď to už situácia a opatrenia dovolili a tiež nevyužil možnosť vypočuť tohto svedka od 30. 01. 2020 (pred vznesením obvinenia) do 12. 04. 2021. Inak povedané, napriek vedomosti vyšetrovateľa o existencii svedka C. v tejto trestnej veci, tento rok a tri mesiace tohto

svedka znova nevyočul a to s ohľadom na rešpektovanie práv obžalovaného, kedy bol tento navyše tiež vo výkone trestu odňatia slobody a výsluch sa bez pochyb dal uskutočniť aj použitím videoprenosu, dokonca za účasti obhajcu obžalovaného. Súd si uvedomuje, že obhajobné práva obžalovanej osoby nie sú bez limitov a bezbrehé, na druhej strane nemožno pre obmedzujúce opatrenia (nie pre absolútnu nemožnosť) ani len neupovedomiť obžalovaného o výsluchu svedka. Ak aj obžalovaný nebol prítomným stále má vyšetrovateľ možnosť (v zmysle Trestného poriadku) buď zabezpečiť prítomnosť obžalovaného alebo konanie prerušiť či konať proti ušlému za prítomnosti obhajcu.

Berúc do úvahy vyššie uvedené, súd nevykonal dokazovanie prečítaním výpovede svedka K. C. zo dňa 30. 01. 2020 (pred vznesením obvinenia) a ani zo dňa 12. 04. 2021 jednak pre porušenie práv obžalovaného, ale tiež pre jeho nesúhlas s čítaním svedeckej výpovede.

Podľa § 269 Trestného poriadku boli prečítané listinné dôkazy:

- rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/160/2019 zo dňa 21. 08. 2020 (č. I. 187 - 189)
- rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/13/2021 zo dňa 24. 03. 2021 (č. I. 190 - 192)
- odpis Registra trestov Generálnej prokuratúra Slovenskej republiky (č. I. 193 - 195)
- výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (č. I. 196)
- správa Mesta Banská Bystrica o povesti (č. I. 197)
- výpis z Centra pre liečbu drogových závislostí Banská Bystrica (č. I. 198)
- odpoveď Sociálnej poisťovne (č. I. 199)
- odpoveď Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica (č. I. 204)

Podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil aj pripojené trestné spisy Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T/49/2019, 1T/58/2019 a 5T/51/2020 a zo spisu 3T/29/2015 oboznámil rozhodnutie len prostredníctvom odpisu z registra trestov.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku bol prečítaný Znalecký posudok č. 91/2020 zo dňa 29. 10. 2020 vypracovaný znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria MUDr. Renátou Lóškovou (č. I. 138 - 169), kde konštatuje že u obžalovaného zisťuje syndróm závislosti od alkoholu v klinicky rozvinutom štádiu, súčasne závislosť od látok so stimulujúcim účinkom rovnako v klinicky rozvinutom štádiu. Ďalej bol zistený u obvineného sklon k zneužívaniu omamných a psychotropných látok.

Súd vo vzťahu k nevykonaným dôkazom uvádza, že odmietol znalecké skúmanie vierohodnosti výpovede poškodenej, nakoľko vo výpovedi poškodenej nevznikli žiadne rozpory a ani ona sama ich nevykazovala v tom smere, že o skutku tak, ako ho vnímala, vypovedala nejakým iným spôsobom. Rovnako z jej výsluchu na hlavnom pojednávaní nemal súd za to, že by signalizovala prejavy toho, že by jej výpoveď mala byť nevierohodná., nakoľko poškodená vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní (na č. I. 74 - 85 spisu). Hodnotenie jej výpovede a celého vykonaného dokazovania je na úvahe súdu. Toto hodnotenie nemôže byť ovplyvnené ani znaleckou činnosťou.

Súd odmietol vykonanie dôkazu (navrhnutého obhajcom) o vypočutie znalkyne MUDr. Renáty Lóškovej vo vzťahu k aktualizácii znaleckého posudku s ohľadom na jeho závery a fakt, že obžalovaný dobrovoľne absolvoval ústavnú liečbu a aj resocializačný pobyt a tiež sa podrobuje aj ambulantnej liečbe, z dôvodu, že len výsluchom znalkyne by nemusel byť dosiahnutý obhajobou sledovaný zámer. Je faktom, že obžalovaný absolvoval liečbu a aj pobyt a aj v súčasnej dobe v liečbe ďalej pokračuje, avšak tieto okolnosti bez vlastného vyšetrenia obžalovaného znalcom samy o sebe nepostačujú na zmenu záverov, navyše ukladanie ochranného liečenia je v právomoci súdu, ktorý predovšetkým rešpektuje znalecký posudok čo do odbornosti.

Ďalej súd nevykonal a odmietol dôkaz - oboznamovanie s komunikáciou, ktorú mala poskytnúť poškodená a mala pochádzať od obžalovaného (č. I. 170 - 179). Uvedený listinný dôkaz namietal aj obhajca obžalovaného v tom smere, že nie je známy pôvod týchto správ, kto je odosielateľom a prijímateľom, z akého obdobia sú, ako sa dostali do spisu a kto ich zabezpečil. Podľa obhajcu obžalovaného fotokópie komunikácie nespĺňajú náležitosti listinného dôkazu. Takýto dôkaz je podľa obhajoby ľahko manipulovateľný a z tohto dôvodu ho považuje za neprocesný a nezákonný. Zároveň

obhajca uviedol, že obžalovaný v postavení obvineného nebol prítomný pri preštudovaní spisu a nemal možnosť sa s obsahom týchto správ oboznámiť.

Súd k okolnostiam, za akých poskytla poškodená uvedenú komunikáciu, túto vypočul, pričom sama uviedla, že vo veci bola vypočutá dvakrát, kedy pri prvom výsluchu vyšetrovateľovi uviedla, že takýmito správami disponuje a zaslala mu ich emailom v podobe screenshotov. Nevedela uviesť, prečo sa vo vyšetrovacom spise nenachádza tento email. Pri druhom jej výsluchu už mal vyšetrovateľ uvedenú komunikáciu k dispozícii. Poškodená ďalej uviedla, že telefónne číslo obžalovaného mala uložené v mobilnom telefóne ako „Jakub C.“, čo sa ale nezhoduje s označením správ na č. l. 170 - 179, kde je uvedené, že by mali pochádzať od osoby „C.“. Aj keby súd pripustil, že si poškodená nemusela presne spomenúť, ako v skutočnosti mala uložené telefónne číslo obžalovaného, je nutné uviesť, že zdroj týchto správ je nejasný, neznámy. Z komunikácie nie je jasné, z akého telefónneho čísla bola uskutočnená, kto bol odosielateľom a kto prijímateľom. Nevyplýva z nej, prostredníctvom akej aplikácie bola komunikácia uskutočňovaná, v akom čase (dátum). Čas je uvedený len pri niektorých správach. Nie je známy celý obsah komunikácie, hoci poškodená sama uviedla, že ju má k dispozícii. Vzhľadom na okolnosti, za akých došlo k zabezpečeniu komunikácie a k realizácii samotného dôkazu vyšetrovateľom, ktorý komunikácii v spise len zažurnoval, nijako ju neanalyzoval, neoznačil jej pôvod, nikoho s ňou nekonfrontoval, mal súd za to, že takýto dôkaz nebol zabezpečený v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru súdu malo najprv dôjsť k vydaniu mobilného telefónu poškodenej orgánom činným v trestnom konaní a k pribratiu znalca za účelom analýzy a extrahovania komunikácie, nepostačuje len zabezpečená fotodokumentácia, ktorá je v spise navyše len založená, bez časového a logického súvisu s dvoma výpoveďami poškodenej. Je pravdou, že každá osoba má dispozičné práva k záznamu o svojej korešpondencii a aj bez výslovného súhlasu dotknutej osoby ho použiť v rámci trestného konania. Súd však upriamuje pozornosť jednak na fakt, že spôsob jeho získania nebol v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Obsah správ poskytla poškodená, pričom vyšetrovateľ žiadnym spôsobom nezisťoval, aká komunikácia, z akého obdobia, vo vzťahu ku komu a s kým bola vykonaná. Nezisťoval, čo mu skutočne poškodená poskytla, či sa takáto komunikácia nachádza skutočne v jej telefóne. Súd nemohol akceptovať ani ochotu poškodenej znova poskytnúť takúto komunikáciu, pretože nie je možné takto napravovať pochybenia vyšetrovateľa. Rovnako nebolo možné akceptovať, že by poškodená sprístupnila aj kontakty, pretože sám obžalovaný a aj poškodená uviedli, že mal viacero telefónnych čísel, ktorých majiteľom nebol, aké čísla to boli, si nepamätajú. Poškodenú nikto neinštruoval, ako má byť komunikácia dokumentovaná, z hľadiska časového i logického. Orgány činné v trestnom konaní nezisťovali, či telefónne číslo, z ktorého tieto správy mali poškodenej prichádzať, patrí obžalovanému, postačilo, že asi odosielateľ správ je označený ako „C.“. Uvedené tvrdila len poškodená, pričom vyšetrovateľ nijako toto tvrdenie neoveroval, neverifikoval.

II.

Zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

Proces dokazovania a to nielen z hľadiska hodnotenia jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania je ovládaný zásadou ich voľného hodnotenia. Všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorého orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie, teda orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Na tomto mieste súd uvádza, že rozhodnutie o vine obžalovaného musí vychádzať z vykonaných dôkazov (získaných zákonným spôsobom), ktorých vyhodnotením nie je možné dospieť k inému záveru, resp. ktoré nepripúšťajú aj alternatívny a pre obžalovaného priaznivejší záver, pokiaľ ide o otázku viny. Vina obžalovaného musí byť jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Uznanie viny zo žalovanej trestnej činnosti nie je možné založiť na hypotetických záveroch, ktoré sú v rovine pravdepodobnosti, a to ani pravdepodobnosti vyššieho stupňa. Pre takýto výrok musí byť daná istota (vychádzajúc z hodnotených dôkazov), o ktorej nie je dôvod pochybovať. Ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov ostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, významnej čo do

otázky viny, nemožno rozhodnúť v neprospech obžalovaného. Povedané inak, ak v konkrétnej trestnej veci vykonané dôkazy pripúšťajú alternatívnu možnosť o nevine, súd je povinný v zmysle princípu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaný vo vzťahu k obžalobe vyhlásil, že je nevinný a vo všetkých svojich výpovediach spáchanie skutku popiera. Obžalovaný poprel, že by vydieral poškodenú tak, ako je to uvedené v skutkovej vete obžaloby. Obhajoba uviedla, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Obžalovaný aj poškodená zhodne uviedli, že poškodená obžalovanému opakovane požičala peniaze v celkovej sume 8 000,00 Eur, pričom sa vzájomne dohodli, že jej vráti 11 000,00 Eur. Ich vzťah bol spočiatku priateľský, obžalovaný a poškodená trávili spolu čas, obžalovaný ju navštevoval v kaviarni, kde pracovala, obžalovaný jej požičal motorové vozidlo, ktoré mal k dispozícii. Neskôr sa však obžalovaný dostal do finančných ťažkostí, mal problém s alkoholom a často strácal mobilné telefóny, pričom v tom čase ich používal niekoľko.

Až do tohto bodu je priebeh skutku nesporný, teda bez pochyb vyplynulo, že vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou boli na začiatku priaznivé a krátko po zoznámení dochádzalo k opakovanému požičiavaniu peňazí v celkovej výške 8 000,00 Eur obžalovanému, ktorý ich potreboval, zo strany poškodenej, ktorá ich bola ochotná poskytnúť a to až do času kedy sa rozhodla, že ich poskytovať nebude, nakoľko sama začala trpieť núdzou a potrebovala ich na vlastné štúdium a živobytie.

Na základe vykonaného dokazovania však nemal súd za preukázané, že sa stal skutok uvedený v obžalobe. V rozpore s vyjadrením obžalovaného je výpoveď poškodenej, ktorá popisovala, že v dôsledku finančných problémov obžalovaného sa mal tento opakovane dopúšťať vydierania jej osoby a to osobne, ako aj telefonicky a prostredníctvom správ, nakoľko mu odmietala požičať ďalšie peniaze. Okolnosti, za akých malo dochádzať k spáchaniu skutku, vníma obžalovaný a poškodená odlišne a odlišne ich aj popisujú. Dôkaz, ktorý by potvrdzoval alebo naopak sponchyboval tvrdenia jedného alebo druhého, vykonaný nebol a nebol ani žiadnou zo strán navrhnutý. Obžalovaný sa nemusí z ničoho obviňovať ani usvedčovať, nemusí potvrdzovať výpoveď poškodenej, v podstate môže na svoju obhajobu uvádzať čokoľvek. Naopak poškodená mala v konaní preukázať, že sa jej obžalovaný vyhrážal, k čomu mali orgány činné v trestnom konaní vykonať dôkazy.

V prospech výpovede poškodenej mala svedčiť svedkyňa C. C. a komunikácia, ktorú ale súd považuje za nezákonne získaný dôkaz.

V prospech výpovede obžalovaného mala zase svedčiť výpoveď svedka K. C., s ktorou ale súd neoboznamoval pre porušenie práv obžalovaného v právnom konaní.

Vyššie uvedené dôkazy zároveň mali svedčiť v neprospech výpovede poškodenej (svedok C.) a v neprospech výpovede obžalovaného (svedkyňa C. a komunikácia).

Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne C. C., táto vnímala skutok, ktorý bol kladený obžalovanému za vinu, sprostredkované od poškodenej, s ktorou bývala na internáte v Banskej Bystrici v spoločnej izbe a teda mala s ňou mala kamarátsky vzťah, čo nespochybňovala ani poškodená a ani svedkyňa. Uvedené síce nediskvalifikuje výpoveď a vierohodnosť výpovede svedkyne C. C. a ani výpoveď poškodenej, avšak z výpovede svedkyne C. C. vyplýva, že nevnímala osobu obžalovaného tak, ako mu to obžaloba dáva za vinu, teda že by sa správal agresívne, nakoľko ona sama bola len svedkom telefonátu, nikdy nebola osobne svedkom vyhrážok, ktorých sa mal obžalovaný dopustiť vo vzťahu k poškodenej. Svedkyňa bola prítomná pri telefonátoch prostredníctvom hlasného odposluchu uskutočneným medzi obžalovaným a poškodenou, predmetom ktorých mali byť okrem iného vyhrážky ohľadom stáže a súdneho sporu medzi poškodenou a jej otcom, avšak svedkyňa bližšie neuviedla obsah týchto vyhrážok, ku ktorým malo dôjsť.

Komunikácia nemôže ani zvýhodňovať obžalovaného ani ho znevýhodňovať, to znamená, že na tomto dôkaze nemôže stáť ani jeho vina ani jeho nevina. Je pravdou, že každá osoba má dispozičné práva k záznamu o svojej korešpondencii a aj bez výslovného súhlasu dotknutej osoby ho použiť v rámci trestného konania. Je ale tiež pravdou, že v spise sa nachádzajú len snímky obrazovky mobilného telefónu vytlačené cez platformu mail.google.com, ktorú predložila poškodená vyšetrovateľovi za

okolností nevyplývajúcich z vyšetrovacieho spisu a teda za okolností neistých, pochybných, v dôsledku čoho nebolo možné takúto komunikáciu ako dôkaz pripustiť.

Podľa názoru súdu chýba tak ucelená reťaz, či už logická alebo časová, ktorá by nasvedčovala skutkovej vete obžaloby a ktorú vykonané dôkazy neposkytujú. Čo sa týka samotného skutku, súd nevyklučuje psychickú traumu, ktorú poškodená pociťuje, na druhej strane žiadna z vyhrážok, ktoré mal obžalovaný vo vzťahu k poškodenej vykonať, resp. jej nimi malo byť hrozené, sa nepreukázala. Poškodená vďaka svojim schopnostiam a vedomostiam vyštudovala vysokú školu s červeným diplomom za kratší čas, ako je bežné. Našla si prácu, zamestnala sa, medzitým mala aj dlhodobejší vzťah. Z týchto okolností súd má za to, že hoci správanie sa obžalovaného nebolo poškodenej po vôli a mala z neho obavy, ale tieto jej obavy nevyústili do toho, čo bolo obžalovanému kladené za vinu, že by mala byť neúspešná na stáži, v zamestnaní, že by sa malo niečo zlé stať jej starým rodičom. Tieto obavy ako prítomné vnímala iba poškodená, ale vykonaným dokazovaním sa nepreukázalo, že by sa naplnili. Obžalovaný poprel také správanie k poškodenej, ktoré by v nej obavy mohli vzbudzovať.

Bolo evidentné, že poškodená má vo vzťahu k obžalovanému negatívny vzťah. Skôr ako obavami sa to dá nazvať hnevom. Poškodená tvrdila, že počas cesty na hlavné pojednávanie jej prišlo zle z toho, že ho má znova vidieť, na druhej strane sama uviedla, že sa s obžalovaným od času, v ktorom malo dôjsť ku skutku, stretla na hlavnom pojednávaní v inej trestnej veci, kde nevoľnosť z toho, že je v jeho prítomnosti, nepopisovala. Poškodená neodpovedala súdu priamo ani na otázku, aký bol medzi ňou a obžalovaným vzťah, keď za krátku dobu od zoznámene a vôbec jeho trvania dokázala požičať neznámemu mužovi dosť veľkú finančnú hotovosť. Súd nezvažuje pocity poškodenej, ani ich nezľahčuje, avšak z jej verbálneho a neverbálneho prejavu nevyplývali obavy ani teraz.

Berúc do úvahy uvedené a zistené, obžalovaný poprel spáchanie skutku a žiadny iný dôkaz okrem výpovede poškodenej proti nemu nesvedčal. Výpoveď poškodenej mala byť podporená práve textovou komunikáciou, lenže táto nebola zabezpečená správne v súlade so zákonom. Výpoveď poškodenej, ktorá tvrdila, že vyhrážky, ktoré jej mal adresovať obžalovaný, ostala osamotená a ostatné vykonané dokazovanie ju nepotvrdilo, neverifikovalo a ani bez pochyb nepreukázalo. Práve naopak, vykonané dokazovanie nevytvorilo ucelenú a priamu reťaz o skutku, ktorého následkom malo byť vyvolanie strachu poškodenej o život alebo zdravie, svoje či blízkych osôb, v dôsledku toho, že obžalovaný žiadal od poškodenej ďalšie finančné prostriedky, ktoré mu ona nebola ochotná poskytnúť.

Súd s prihliadnutím na uvedené skutočnosti a pri vyhodnotení vyššie uvedených dôkazov konštatuje, že dôkazy v predmetnej veci vykonané na hlavnom pojednávaní nepreukazujú bez dôvodných pochybností skutočnosti uvedené v podanej obžalobe, teda nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Zásada „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného) je jednou z kľúčových zásad aplikujúcich sa v rámci trestného konania, pričom táto zásada, ktorá vychádza z právnych myšlienok rímskeho práva, je ako táka neoddeliteľne spätá so zásadou prezumpcie nevinu. Prezumpcia nevinu teda vyjadruje objektívny stav, podľa ktorého o vine obvineného môže rozhodnúť len súd, pričom jeho rozhodnutie musí vychádzať z vykonaného dokazovania, v rámci ktorého existuje jednoznačný záver, že žalovaný skutok spáchala určitá osoba.

V danom prípade naozaj zostali významné pochybnosti o tom, či sa žalovaný skutok vôbec stal a že sa ho skutočne dopustil obžalovaný. Súhrn priamych a nepriamych dôkazov k preukázaniu viny obžalovaného musí tvoriť logickú sústavu vzájomne sa doplňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne aj vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru. Dôkazné bremeno pritom nesie obžaloba, nie obžalovaný. Obžaloba musí dokázať vinu obžalovaného, nie obžalovaný svoju nevinu.

Podmienka náležite zistiť skutkový stav veci znamená, že v trestnom konaní musia byť všetky okolnosti trestného činu zistené v takom rozsahu, aby bolo možné vzhľadom na konkrétne štádium trestného konania rozhodnúť. Súd je názoru, že v danom prípade dôkazné bremeno obžaloba neuniesla, nepredložila súdu dostatok nespochybniteľných dôkazov, ktoré by bez dôvodných pochybností dokázali,

že skutok, pre ktorý bol žalovaný stíhaný sa skutočne stal, preto ho podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Poškodená Michaela Barlášová si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 8 000,00 Eur, a nemajetkovú ujmu za spôsobenú psychickú traumu vo výške 5 000,00 Eur. Keďže ale súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, mohol poškodenú s nárokom škody len odkázať na samostatný civilný proces, kde si už ale v rámci dispozície s konaním (sporom) sama musí určiť svoj nárok.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol, aby súd (vzhľadom na už vykonávané liečenie) uložil obžalovanému ochranné liečenie ambulantnou formou. Z dôvodu oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, súd nerozhodoval ani o uložení ochranného liečenia.

Na základe uvedených skutočností a zisteného skutkového stavu samosudca rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

V prospech obžalovaného môžu podať odvolanie príbuzní v pokolení priamom, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manželka a družka ale nie proti jeho vôli.

Poškodený môže podať odvolanie iba pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.